

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Ignatij obitus. Cap. XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

hanc propagatione, de qua restituenda Ecclesiastica disciplina serio contulit: atque ob id ipsum nonnullos ab eo petijt viros, quos haberet apud se consilij causa. Ceterum in primis dilexit Iacobum Lainem, & Martinum Olaium, quorum videlicet vtriusque virtutem ac sapientiam optime nouerat. nam de Francisco Xauerio, cuius fama, rebusque gestis valde permouebatur, iam antea exorauerat, vt illum omnino Romam ex India reuocaret: quod tanti viri videndi, tuendique in eius amplexum miro quodam desiderio tenebatur. quinetiam nostros quotquot ea tempestate Romae versabantur, ad se in palatium adduci iusserat: quod hasce copiosas recensere, & singulos coram quasi bonus Imperator milites vellet inspicere. denique multis de nostra Societate verbis vltro citroque habitis: Tu bellatores, inquit Pontifex, conuice; nos vicemur. Cum ab eo congressu, alijsque deinde colloquijs factus admodum discessisset Ignatius, & optima spe Societatem impleisset, breui ea letitia cunctis euauit. siquidem Marcellus altero & vicesimo die quam Pontifex declaratus fuerat, febre extinctus; ingenti omnium letitia Christianam rempublicam orbam ac debilitatam reliquit.

Ignatij obitus. Cap. XXIII.

SVCESSIT Marcello Paulus eo nomine quartus, qui cum propter nonnullas interpositas offensiones acerrimus nostri ordinis inimicus fore putaretur, hominum opinionem longe fellit. Nam & in Ignatium ipsum, cunctis admirantibus, perhonorificum sese cepit, & Societatem multis rebus decorauit, auxitque: & multorum hominum opera maximis in rebus Ecclesie plurimum usus est: & de fundando collegio seu academia, quam Vrbe Ignatius magno reipublice Christiane bono inuenerat, serio cogitauit. Hunc Pontificem inter & Philippum Catholicum Regem exorto graui & periculo bello, quod breui deinde compositum est: cuncta succuri, compleri armaus Vrbs: tympanorum, ac tormen-

torum horrifico ftrepitu omnia perfonae respicienda
 parum admodum loci effe. Quocirca Ignatius perrexit
 temporum, & Societatis rebus vtrumque contemplans
 contemplandi ftudio feceffit in villam, cum non longe
 ab aede sanctae Balbinae, ad Thermas Antonianae, in
 vsum praecipue Romani Collegij, amicum huiusmodi
 te nuper exftituerat. Ibi, vel teftorio noui operis non
 acceptus, vel virgente iam fenio, lethalem in febre ma-
 dit, fic (vt cum eius intima vrentur praecordia, pulfus
 in facie pallor, nulla in toto corpore figna aegritudinis
 rent, tantum in folia quadam laffitudo in motibus
 motu apparebat. Itaque domum reclusus, in lecto
 catur. accerfiti confestim medici bono animo
 nostros effe. At ille cum fibi vltimum die inueniret
 mirantibus ceteris, mifit qui a summo Pontifice ad
 cedenti falutarem expiationem & indulgentiam a
 tholico preceatur. deinde cum ad multam aegritudinem
 more vigilaffet, quinetiam nonnulla cum deficiendo
 in rem Collegij tranfeiffet, fopori fe dedidit, quod
 aderant, cubitum difceffere, nihil admodum
 picantes. at ecce mane poft die duo e fratribus
 ta quotidianae adminiftri cubiculum vifendi. Parum
 introeunt; ad lectulum fenfim accedunt, ac primum
 um opinionem vitali fpiritu praene defectum
 Accurritur illico ad focios. alij ad medicum
 alij interea ad refocillandas vires (vt affolere
 rigur: quibus ille cum nihil iam opus effe
 inter mortuis vocibus identidem appellans
 efflauit animam hora poft folis ortu prima
 pridie Kalen. Augufti, anno poft Chriftum
 Qui vero ad Pontificem pridie fub vefperam
 ftinatus, quodd nihil tale metueret, re in
 cem dilata, cum quod volebat, ftatum
 libente Pontifice, & verbis amiceffimis legum
 quente: grauiter deinde femet inculans, non
 occurrit. De fancti corpus tum in fpeciem
 rapti cauffa diffectum, fummam viri abftinentiae
 brietatem liquidò coprobauit. fiquidem &

venereque profus inanis, & præ sicitate diuturna mire contractus apparuit: & iecur ea ipsa de causa ita obdura tum aridumque, vt pane lapidesceret. Sanè Realdus Columbus, egregius ea tempestate sector, qui aperiendo intravit, in hepatis vena, quæ Porta dicitur, lapides tres sepe inuenisse testatur in suo de Anatomia libro. vt promaculo non leui habitum sit, vitalibus adeo affectis, ac propemodum exustis, hominem tamdiu viuere potuisse, præsertim hilari semper eodemque vultu exsequentem Præpositi Generalis officia & munera. Mortuus est autem anno ætatis quinto & sexagesimo, suæ conuersionis ferè trigésimo quinto, confirmatæ verò Societatis sexodecimo. quam ille tam exiguo temporis intervallo tam longè lateque propagatam reliquit; vt iam tum ab ipso constituta numerarentur prouinciæ duodecim, & in ijs varia nostrorum domicilia fere centum. Vultus eius morte, ingens confestim hominum concursus visendi causa domum est factus, atque hi manus, pedes certatim exosculari: alia rosaria quæ vocantur, applicare corpori, multi etiam pilei, vestiumve, quibus ut consueuerat, frustulum aliquot enixe rogare: quibus tamen modestiæ gratia nihil à nostris est datum. Corpus in eodem cubiculo vbi exspirauerat, biduo ferè seruatum, sabbato sub vesperam inclusum arcæ, post exequias mira populi frequentia celebratas, in templo nostro ad dextrum latus arcæ maximæ humanum est. ac tum præsentem opem ex Ignatij patrocínio nostri casere. Non enim, vt multi putarant, orba tali parente Societas incertori se dedit, aut concidit: quinimo sterere animis Patres; perque omnes ordines insolita quædam suauitas spiritus, & mentium vigor ad subeundos

CHRISTI causâ labores, & capta strenuè promouenda peruasit.

Libri secundi finis.